

indrømmer, at der er en ret betydelig Trafik ved Nykøbing, men andre Steder i Landet er der en betydelig stærkere Trafik, og det er dog lykkedes de paagældende Jernbaneselskaber ved Overenskomst med Statsbanerne at faa Tilknytning til de respektive Banegaarde. Jeg skal saaledes minde om Nyborg, hvor de fleste ærede Medlemmer ere vante til at færdes. Der er jo der en mange Gange stærkere Trafik end ved Nykøbing, og dog er der ved Velvillie fra Statsbanernes Side skaffet det sydfynske Jernbaneselskab, hvad baade Banerne Ringe—Nyborg og Nyborg—Svendborg angaar, Tilladelse til at passere over Statsbanernes Spor. Og der er jo dog en mægtig Forskel paa Trafikken ved Nykøbing og saa den Trafik, der foregaar Dag og Nat uafbrudt ved Nyborg. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at vise den størst mulige Velvillie overfor Selskabet med Hensyn til det, jeg her har omtalt. Ja, jeg kunde jo have Lyst til at sige adskilligt mere, men i Betragtning af, at Klokken er saa mange og Interessen jo øjensynlig er en Del svækket, skal jeg indskrænke mig til disse Par Ord.

Moestrup: Under Nr. 10 i Betænkningen er der af et Flertal paa 12 Medlemmer stillet Forslag om Anlæg af en Jernbane fra et Punkt paa Banen mellem Randers og Hobro til Mariager, eventuelt Cementfabrikkerne. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg i Fjor udtalte mig ret udførligt om et saadant Jernbaneanlæg, og det er mig en stor Glæde, at den Henstilling, jeg da gjorde, har fundet en saa stor Tilslutning i Udvalget, som den har. Den ærede Ordfører udtalte, at Mariager ellers vilde blive den eneste By, som ikke havde en Jernbane; og allerede af den Grund synes det at fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelser, at han ogsaa fandt det betimeligt, at Mariager fik en Jernbane.

Nu er Forholdet det, at Mariager jo som bekendt er en lille By, og de Egne, som Banen skal gaa igennem, ere for en Del opdyrkede Hedeegne, men der findes her adskillige Mønsterbrug, som jeg vilde ønske, at ærede Medlemmer havde haft Lejlighed til at se; saa vilde de erkende, at denne Egns Beboere med det Arbejde, de have gjort, ogsaa fortjene at blive inddragne under Jernbanenettet. Men Sagen er jo den, at naar Byen er lille og Egnen er fattig, saa er det efter min Opfattelse umuligt for denne Egn at faa en Jernbane, hvis det ikke bliver en Stats-

bane. Og jeg har jo desuden, som jeg nævnedes, med Tilslutning i Udvalget føjet til, at Banen til Mariager eventuelt skulde fortsættes til Cementfabrikkerne. Naar den bliver fortsat ud til Cementfabrikkerne, vil det give Banen en meget betydelig Trafik. Der er to gamle Cementfabrikker, som ligge derude godt 3 Fjerdingvej fra Mariager, og en tredje er under Opførelse. Jeg har Oplysninger fra en af disse Fabrikker, det er ganske vist den største, Fabrikken „Dania“, der i 1906 opgiver at have solgt 270,000 Tdr. Cement og 4 Mill. Pd. Slemmekridt, og af denne Produktion er der forsendt med Statsbanerne ca. 60,000 Tdr. Cement eller ca. 990 Vognladninger à 10,000 Kilo foruden ca. 20,000 Vognladninger Kridt. Saa meget har denne Fabrik alene sendt med Statsbanerne i 1906, uden at Jernbanen gaar dertil. Det bliver for den største Del transporteret ad Søvejen til Hobro Havn og derfra videre ad Banen. Men man vil let forstaa, at hvis Fabrikken havde Spor derned, vilde denne Trafik — det kan man vel uden Overdrivelse sige — blive fordoblet. Det er altsaa blot den ene Fabrik. Saa er der en Fabrik til, „Cimbria“, og en tredje bliver bygget nu i Aar: „Kongsdal“. Og naar man altsaa tager hele denne store, vældige Produktion, som findes der, og som beskæftiger mange Hundrede Arbejdere, i Betragtning, vil man kunne forstaa, at det vil give denne Bane en saadan Trafik, at det ikke er saa aldeles hen i Vejret, naar man foreslaar en Statsbane til Mariager og videre ned til Cementfabrikkerne.

Nu skal jeg straks glæde den højtærede Trafikminister med at sige, at naar han nævnedes de store Tal paa, hvad disse Anlæg, som vi have foreslaaet, ville forøge Jernbaneforslaget med, saa maa der dog deri ske et Fradrag paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. For de 250,000 Kr., som Ministeren nævnedes, at det vilde koste at anlægge Sporet fra Mariager til Cementfabrikkerne, har det jo absolut ikke været min Tanke, at Staten skulde betale; jeg gaar selvfølgelig ud fra, at det ikke er netop en Statsopgave at lægge et Spor ud til Cementfabrikkerne, og Fabrikkerne ere da ogsaa belavede paa i denne Henseende at tage Affære, vistnok ogsaa i en saa betydelig Grad, at jeg ikke tror, det vil volde nogen Vanskeligheder ved Forhandlingerne med Statsbanerne, hvad det angaar. Naar jeg imidlertid har ønsket, at Anlægget til Cementfabrikkerne skulde føjes ved som „eventuelt“, er det ogsaa af en anden